

RETTENS DOM (Fjerde Afdeling)
17. december 2003

Sag T-324/02

Hans McAuley
mod
Rådet for Den Europæiske Union

»Opfyldelse af en dom fra Retten – udnævnelse af sprogkonsulenten i Rådets Engelske og Irske Oversættelsesafdeling – afslutning af proceduren med henblik på besættelse af stillingen i henhold til vedtægtens artikel 29, stk. 1, litra a) – magtfordrejning – erstatningssøgsmål«

Fuldstændig gengivelse på fransk II - 1657

Angående: Påstand om annullation af den afgørelse, der er indeholdt i skrivelsen af 30. januar 2002 fra generaldirektøren for Rådets Generaldirektorat A »Personale og Administration« om at afslutte proceduren med henblik på besættelse af stillingen som sprogkonsulent i den Engelske og Irske Oversættelsesafdeling i henhold til vedtægtens artikel 29, stk. 1, litra a), og om at iværksætte procedurens næste etape som fastsat i vedtægtens artikel 29, stk. 1, litra b), dvs. at afholde en intern udvælgelsesprøve, samt en påstand om erstatning.

Udfald: Den afgørelse, der er indeholdt i skrivelsen af 30. januar 2002 fra generaldirektøren for Rådets Generaldirektorat A »Personale og Administration« om at afslutte proceduren med henblik på besættelse af stillingen som sprogkonsulent i den Engelske og Irske Oversættelsesafdeling i henhold til vedtægtens artikel 29, stk. 1, litra a), og om at iværksætte procedurens næste etape som fastsat i vedtægtens artikel 29, stk. 1, litra b), dvs. at afholde en intern udvælgelsesprøve, annulleres. Rådet frifindes for sagsøgerens erstatningspåstand. Rådet betaler sagens omkostninger.

Sammendrag

1. Tjenestemænd – søgsmål – akt, der indeholder et klagepunkt – begreb – forberedende akt – afgørelse, forstået som en opfyldelse af en annullationsdom, om at afslutte proceduren efter stk. 1, litra a), i vedtægtens artikel 29 og indlede proceduren efter stk. 1, litra b), for at besætte en stilling – formaliteten (Tjenestemandsvedtægten, art. 29, stk. 1, og art. 90, stk. 2)

2. Tjenestemænd – søgsmål – annullationsdom – retsvirkninger – pligt til at træffe opfyldelsesforanstaltninger – rækkevidde – hensyntagen til både præmisser og konklusion i dommen – annulation af en afgørelse truffet af ansættelsesmyndigheden om at afvise en ansøger efter udløbet af den ansættelsesprocedure, der er fastsat i vedtægtens artikel 29, stk. 1, litra a), – pligt til på ny at behandle ansøgningen – umiddelbar overgang til en intern udvælgelsesprøve næste fase i ansættelsesproceduren – ulovligt (Art. 233 EF; tjenestemandsvedtægten, art. 29, stk. 1)

3. Tjenestemænd – søgsmål – erstatningssøgsmål – selvstændig karakter i forhold til annullationssøgsmålet – realitetspåkendelse uanset manglende klage ifølge vedtægten – betingelse – erstatningskrav direkte forbundet med et annullationssøgsmål

(Tjenestemandsvedtægten, art. 90 og 91)

4. Tjenestemænd – søgsmål – annullationsdom – retsvirkninger – pligt til at træffe opfyldelsesforanstaltninger – rækkevidde – annullation af en afgørelse truffet af ansættelsesmyndigheden om at afslå sagsøgerens ansøgning og udnævne en anden i den pågældende stilling – pligt til at udnævne sagsøgeren – foreligger ikke (Art. 233 EF; tjenestemandsvedtægten, art. 29, stk. 1)

5. Tjenestemænd – søgsmål – erstatningssøgsmål – annullation af den anfægtede ulovlige retsakt – passende erstatning for ikke-økonomisk skade (Tjenestemandsvedtægten, art. 91)

1. Der foreligger retsakter eller beslutninger, der kan gøres til genstand for et annullationssøgsmål, når foranstaltningerne har bindende retsvirkninger, som kan berøre sagsøgerens interesser gennem en væsentlig ændring af hans retsstilling. Når der er tale om retsakter eller beslutninger, som tilvejebringes gennem flere faser, f.eks. efter en intern procedure, kan kun sådanne retsakter anfægtes, der definitivt fastlægger institutionens standpunkt som afslutning på den pågældende procedure, og således ikke foreløbige foranstaltninger, hvis formål er at forberede den endelige beslutning. I tjenestemandssager indeholder sådanne forberedende retsakter tillige ikke et klagepunkt i henhold til vedtægtens artikel 90, stk. 2, og kan kun anfægtes som led i et søgsmål anlagt til prøvelse af retsakter, der kan annulleres.

For så vidt som en afgørelse om at afslutte proceduren efter stk. 1, litra a), i vedtægtens artikel 29 og overgå til proceduren efter stk. 1, litra b), for at besætte en stilling foreligger er en foranstaltning til opfyldelse af en dom afsagt af Fællesskabets retsinstanser om annullation af ansættelsesmyndighedens afgørelse om at afslå sagsøgerens ansøgning efter ansættelsesfasen i henhold til artikel 29, stk. 1, litra a), og udnævne en anden i den pågældende stilling, skal sagsøgeren dog anses for at have søgsmålskompetence med henblik på annullation af den nævnte afgørelse, når søgsmålet har til hensigt at få fastslået, at afgørelsen blev truffet under tilsidesættelse af pligterne påhvilende den sagsøgte institution i medfør af artikel 233 EF.

(jf. præmis 28 og 34)

Henvisning til: Domstolen, 11. november 1981, sag 60/81, IBM mod Kommissionen, Sml. s. 2639, præmis 9; Retten, 15. juni 1994, sag T-6/93, Pérez Jiménez mod Kommissionen, Sml. Pers. I-A, s. 155, og II, s. 497, præmis 34; Retten, 22. marts 1995, sag T-586/93, Kotzoni mod ØSU, Sml. II, s. 665, præmis 28 og 29.

2. Såfremt Fællesskabets retsinstanser har annulleret en retsakt fra en institution, påhviler det denne i medfør af artikel 233 EF at træffe egne foranstaltninger til dommens opfyldelse. For at efterkomme dommen og opfylde den fuldt ud skal institutionen ikke blot tage hensyn til dommens konklusion, men også til de præmisser, som har ført til domskonklusionen, og som danner det fornødne grundlag for denne i den forstand, at de er nødvendige, når det skal afgøres, hvad konklusionen helt præcis går ud på. Det er nemlig disse præmisser, som dels fastslår, nøjagtig hvilken bestemmelse der anses for ulovlig, dels angiver de nøjagtige grunde til den i konklusionen fastslåede ulovlighed, og som den pågældende institution skal tage hensyn til, når en udsteder en anden retsakt i stedet for den, der er blevet annulleret.

Retsvirkningerne af, at Fællesskabets retsinstanser har annulleret en retsakt, betyder, at annullationen får virkning *ex tunc*, således at annullationen tilbagevirkende fjerner den annullerede retsakt fra retsordenen. I medfør af artikel 233 EF er den sagsøgte institution forpligtet til at gennemføre de nødvendige foranstaltninger for at fjerne virkningerne af de ulovlige forhold, hvilket i det tilfælde, at en retsakt allerede er blevet gennemført, betyder, at sagsøgeren genindsættes i den retsstilling, han befandt sig i inden denne retsakt.

I det tilfælde, hvor Fællesskabets retsinstanser først har påvist, at der under proceduren til besættelse af en ledig stilling ifølge vedtægtens artikel 29, stk. 1, litra a), er begået åbenbare skønsfejl ved behandlingen af ansøgningerne fra sagsøgeren og den konkret ansatte person, og dernæst har annulleret ansættelsesmyndighedens afgørelse om at afslå sagsøgerens ansøgning og udnævne en anden person i den pågældende stilling, må det antages, at nævnte myndighed ikke korrekt opfylder annullationsdommen ved beslutningen om at gå over til næste fase i ansættelsesproceduren, nemlig afholdelse af en intern udvælgelsesprøve uden først på ny at have undersøgt sagsøgerens ansøgning på grundlag af vedtægtens artikel 29, stk. 1, litra a), i lyset af konklusionen og præmisserne i nævnte dom. Når ansættelsesmyndigheden for at besætte en ledig stilling under udøvelse af sit frie skøn beslutter at foretage den sammenlignende undersøgelse af ansøgningerne til forfremmelse eller forflyttelse, er det nemlig først efter omhyggeligt at have undersøgt de ansøgninger fra tjenestemænd, der er blevet fremlagt med henvisning til forfremmelse eller forflyttelse, at den kan beslutte at gå over til de følgende faser i ansættelsesproceduren.

(jf. præmis 56, 57, 68-70 og 81)

Henvisning til: Domstolen, 31. marts 1971, sag 22/70, Kommissionen mod Rådet, Sml. 1971, s. 41, org. ref.: Rec. s. 263, præmis 60; Domstolen, 6. marts 1979, sag 92/78, Simmenthal mod Kommissionen, Sml. s. 777, præmis 32; Domstolen, 17. februar 1987, sag 21/86, Samara mod Kommissionen, Sml. s. 795, præmis 7; Domstolen, 26. april 1988, forenede sager 97/86, 99/86, 193/86 og 215/86, Asteris m.fl. mod Kommissionen, Sml. s. 2181, præmis 30; Domstolen, 13. juli 2000, sag C-8/99, Gómez de Enterría y Sanchez mod Parlamentet, Sml. I, s. 6031, præmis 19 og 20; Retten, 14. september 1995, forenede sager T-480/93 og T-483/93, Antillean Rice Mills m.fl. mod Kommissionen, Sml. II, s. 2305, præmis 60; Retten 13. december 1995, forenede sager T-481/93 og T-484/93, Exporteurs in Levende Varkens m.fl. mod Kommissionen, Sml. II, s. 2941, præmis 46 og 47; Retten, 19. februar 1998, sag T-3/97, Campogrande mod Kommissio-

nen, Sml. Pers. I-A, s. 89, og II, s. 215, præmis 65; Retten, 27. juni 2000, sag T-47/97, Plug mod Kommissionen, Sml. Pers. I-A, s. 119, og II, s. 527, præmis 58; Retten, 10. oktober 2001, sag T-171/99, Corus UK mod Kommissionen, Sml. II, s. 2967, præmis 50; Retten, 23. april 2002, sag T-372/00, Campolargo mod Kommissionen, Sml. Pers. I-A, s. 49, og II, s. 223, præmis 92 og 109; Retten, 17. oktober 2002, forenede sager T-330/00 og T-114/01, Cocchi og Hainz mod Kommissionen, Sml. Pers. I-A, s. 193, og II, s. 987, præmis 36; Retten, 5. december 2002, sag T-119/99, Hoyer mod Kommissionen, Sml. Pers. I-A, s. 239, og II, s. 1185, præmis 35.

3. I det retsmiddelsystem, der er indført ved vedtægtens artikel 90 og 91, kan en erstatningspåstand, som er et selvstændigt retsmiddel i forhold til annullationspåstanden, kun antages til realitetsbehandling, hvis der forud herfor er gennemført en administrativ procedure ifølge vedtægtens bestemmelser. Denne procedure er forskellig afhængig af, om den skade, der kræves erstattet, er forvoldt ved en akt, som indeholder et klagepunkt i vedtægtens artikel 90, stk. 2's forstand eller ved administrationens handlinger, der ikke har karakter af afgørelser. I førstnævnte tilfælde skal den berørte indgive klage til ansættelsesmyndigheden over den pågældende retsakt inden for den fastsatte frist.

I sidstnævnte tilfælde skal den administrative procedure derimod indledes ved indgivelse af en ansøgning i vedtægtens artikel 90, stk. 1's forstand om erstatning og i givet fald følges op med en klage over afgørelsen om afslag på ansøgningen.

I tilfælde, hvor erstatningspåstanden har en umiddelbar tilknytning til annullationspåstanden, kan erstatningspåstanden antages til realitetsbehandling i forbindelse med annullationssøgsmålet, uden at det kræves, at der forud er indgivet såvel en ansøgning til ansættelsesmyndigheden om erstatning af det påståede tab som en klage over en stiltiende eller udtrykkelig afvisning af ansøgningen. I tilfælde, hvor det påståede tab ikke er en følge af en akt, der påstås annulleret, men en række fejl og undladelser, der angiveligt er begået af administrationen, skal den administrative procedure derimod indledes ved en ansøgning med opfordring til ansættelsesmyndigheden om at erstatte tabet.

Når der er en snæver sammenhæng mellem et annullationssøgsmål og et erstatnings-søgsmål, kan erstatningssøgsmålet, når det er anlagt særskilt, fortsat antages til realitetsbehandling, selv om det også kunne have været anlagt som et led i annullationssøgsmålet, og uden at der forinden over for ansættelsesmyndigheden er fremsat krav om erstatning for et tab og indgivet klage over den stiltiende eller udtrykkelige afvisning heraf.

(jf. præmis 91 og 92)

Henvisning til: Retten, 6. november 1997, sag T-15/96, Liao mod Rådet, Sml. Pers. I-A, s. 329, og II, s. 897, præmis 57 og 58; Retten, 28. maj 1998, forenede sager T-78/96 og T-170/96, Sml. Pers. I-A, s. 239, og II, s. 745, præmis 159; Retten, 12. december 2002, sag T-378/00, Morello mod Kommissionen, Sml. Pers. I-A, s. 311, og II, s. 1497, præmis 102.

4. I medfør af vedtægtens artikel 29, stk. 1, skal ansættelsesmyndigheden med størst mulig omhu undersøge ansøgningerne til en ledig stilling indgivet med henblik på forfremmelse eller forflyttelse, men den er imidlertid ikke forpligtet til undtagelsesfrit at foretage en forfremmelse eller forflyttelse, selv om der foreligger brugbare ansøgninger fra tjenestemænd, der opfylder samtlige krav og betingelser i henhold til meddelelsen om ledig stilling. Heraf følger, at såfremt ansættelsesmyndigheden, efter en dom om annullation af en af myndigheden truffet afgørelse om at afvise sagsøgerens ansøgning om udnævne en anden i den pågældende stilling, var forpligtet til på ny at undersøge sagsøgerens ansøgning for at overholde den i vedtægtens artikel 29, stk. 1, fastsatte prioritetsordning, ville den dog ikke være forpligtet til at udnævne sagsøgeren.

(jf. præmis 99)

Henvisning til: Domstolen, 13. juli 2000, sag C-174/99 P, Parlamentet mod Richard, Sml. I, s. 6189, præmis 38-40; Campolargo mod Kommissionen, præmis 93-98.

5. Annulation af en retsakt fra administrationen, som er anfægtet af en tjenestemand, udgør i sig selv en passende genopretning og er principielt tilstrækkelig til at dække enhver ikke-økonomisk skade, som tjenestemanden kan have lidt.

(jf. præmis 100)

Henvisning til: Retten, 28. november 1991, sag T-158/89, Van Hecken mod ØSU, Sml. II, s. 1341, præmis 37; Retten, 12. februar 1992, sag T-52/90, Volger mod Parlamentet, Sml. II, s. 121, præmis 46.